శ్రీ కల్యాణీయం

– సింగీతం లక్ష్మీ కళ్యాణి

విశేషమైన ఖ్యాతి గడించిన సినీదర్శకుడి భార్య ఐనప్పటికీ ,

సాధారణ గృహిణిగా ఎదుగుతూ

కుటుంబాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దుకున్న ఓ మహిళ స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆత్మకథ..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

మా అంజు పెళ్ళయిన వెంటనే దీపావళి పండగ వచ్చింది కదా. అంజు, కార్తీక్ బెంగుళూరునుంచి వచ్చి పండగ అయిన తర్వాత వెళ్ళిపోయారు. అంజు డిగ్రీ పూర్తిచేసి పెళ్ళికి ముందునుంచే టి.సి.యస్.లో ఉద్యోగం చేస్తూ పెళ్ళయ్యాక బెంగుళూరికి మార్చుకుంది.

వడుగునాడు మా అభినవ్ క్లాసు పిల్లలు వచ్చారు. వాళ్ళని చూడగానే వాడికి అమిత సంతోషం అయింది. నేనూ, మా వారైతే ఆ పిల్లలకి కుర్చీలు వేసి మర్యాద చేసి కూర్చోపెట్టాం. వాళ్ళు పాపం స్కూలు ఉన్నా కూడా పొద్దున్నే వడుగుకి రావడం విశేషం కదా, వాళ్ళను భోజనాల శాలకి పంపించి టిఫిన్లు అయి కిందికి వచ్చాక మ సుధ ఆ పిల్లలకి వెళ్ళేటప్పుడు స్పెషల్ గిఫ్టులిచ్చి పంపించింది. ఆ మధ్యాహ్నం భోజనాలయినతర్వాత అభినవ్ కీ - బోర్డు ప్రోగ్రాం పెట్టాడు. బాగా వాయించాడని అందరూ పొగిడారు. అంజూ భర్త, అత్తమామలతో మధ్యాహ్నం బయల్దేరి వెళ్ళింది. అంజూ, అభినవ్‌లు ఒకరికొకరు ఆప్యాయంగా ఉంటూ వుండడం వలన వీడిని వదిలివెళ్ళాలని అంజూ చాలా బాధపడింది. మేమంతా మండపం ఖాళీ చేసి సుధ వాళ్ళింటికి వెళ్ళాము. విశాఖపట్నం వాళ్ళు రాత్రి రైలైనందున సుధ వాళ్ళింటికి పిలుచుకెళ్ళి, సాయంత్రం టీ ఇచ్చి రాత్రికి వాళ్ళు రైల్లో తినేందుకు వంటవాళ్ళ చేత చేయించిన భోజనాలు ప్యాక్ చేసి ఇచ్చింది.

నాకు చాలా కాలంగా షిరిడీ సాయిబాబాని దర్శించుకోవాలని కోరిక. మా చెల్లెలు రఖుమకి రెండు, మూడేళ్ళ క్రితం ఫోను చేస్తే అందరూ కలిసి వెళ్దామని అంది. ఎందుకంటే వాళ్ళు ఏటేటా షిరిడీ దర్శనం చేసుకుంటూ ఉంటారు. వాళ్ళ పెద్దమ్మాయి మృదులా వాళ్ళు కూడా అమెరికాలో ఉన్నన్నాళ్ళూ ఇండియాకి వచ్చినపుడల్లా షిరిడి, తిరుపతి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. అందువలన మా చెల్లెలు, వాళ్ళాయన, నేనూ, మా వారు నలుగురూ వెళ్ళాలని అనుకున్నాము. కానీ దానికి వాళ్ళమ్మాయి పెళ్ళి తరువాత పురుళ్ళు, వాళ్ళాయన ఆపరేషను అన్నీ ఒకదానికొకటి వస్తూండడం వలన దానికి రావడానికవలేదు. ఇలా ఆలస్యం అవుతోందని మా రఖుమకి ఫోన్ చేస్తే, అది ఒక ఐడియా ఇచ్చింది. సాయిబాబాకి పూజచేసి ముడుపు కట్టి అది బాబా ఫోటో దగ్గర ఉంచమంది. నేనలాగే చేసాను. సరే, మా సుధ సాధారణంగా వాళ్ళ టూరు ప్రోగ్రాంలు టిక్కెట్లు, హోటలు, అక్కడ తిరిగే వెహికల్స్ అన్నీ వివరంగా బుక్ చేసుకుంటుంది. ఎందుకంటే వాళ్ళు ముగ్గురూ ప్రతి డిసెంబరు సెలవులకి, మే సెలవలకి ఏదో ఊరు వెళ్తుంటారు. అందుకని దానిని నాకూ, వాళ్ళ నాన్నగారికి షిరిడీ వెళ్ళే దారి ఏదైనా చూపించమని, టిక్కెట్లు బుక్ చెయ్యమని అడిగాను. అదీ, శకుంతల మాట్లాడుకుని వేసవి సెలవులైతే మంచిది, వాళ్ళకీ, పిల్లలకీ సెలవులొస్తాయని, అమ్మా, నాన్నలని ఒంటరిగా పంపడం వద్దనుకుని, మాతో వాళ్ళ రెండు కుటుంబాలు చేరి

వెళ్ళొచ్చని ప్లాను వేసారు. దాని ప్రకారం రైలు ఏ.సి సెకండ్ క్లాస్ టిక్కెట్లు, హోటలు రూమ్స్ అంటే, పూనె, షోలాపూరు, షిరిడీలలో హోటల్ రూమ్స్, అక్కడ తిరగడానికి వాహనం సైతం పక్కాగా చేసింది. మేమిద్దరం, మా శకుంతల, సతీష్, స్నేహ, సుధ, కార్తీక్, అభినవ్ మా ఎనమండుగురు చక్కగా దర్శనం చేసుకుని వచ్చాం. షిరిడీ నుంచి వచ్చేటపుడు అంబా భవానీ, శనీశ్వర దేవుని దర్శనం, పంధర్పూర్ పాండురంగ విఠల్, రుక్మిణీదేవిని దర్శనం చేసుకుని, పూనెలో షాపింగ్, షోలాపూర్‌ల్ బెడ్ షీట్స్ అవి కూడా చేసుకుని వచ్చాము. మా యిద్దరికీ ఏ మాత్రం ప్రయాస అవకుండా మా అమ్మాయిలు చూసుకున్నారు. మదరాసు నుండి బయల్దేరే రోజున మా చెల్లెలు ముడుపు జ్ఞాపకం చేసింది పాపం. అప్పటికే నేను పెట్టెలో పెట్టుకున్నానని చెప్పాను. ఆ ముడుపు కట్టుకున్న ఆరునెలలు తిరగకుండానే వెళ్ళి వచ్చాము. అంతే, మేము షిరిడీకి మే 2న బయలుదేరి 8న రాత్రి ఫ్లైట్‌లో తిరిగి వచ్చేసాము.

తరువాత మే నెల 22వ తేదీన హైదరాబాదులో పంజాగుట్టలో ఉంటున్న మా బాబాయిగారి మనుమడి ఉపనయనం, అంబుజమామి కూతురు జయశ్రీ వాళ్ళమ్మాయి సంగీత నిశ్చతార్థం మే నెల 27న ఉండింది. వెళ్దామనుకున్నాము. పైగా చాలాకాలంగా నాకు శ్రీశైలం, యాదగిరిగుట్టకి వెళ్ళాలని ఉన్నా, సందర్భం కలిసిరాలేదు. ఇవన్నీ తెములుచ్చుకోవచ్చని మా సుధని ఇంటర్‌నెట్‌లో టిక్కెట్లు బుక్ చెయ్యమంటే, "ఈ ఎండల్లో మీరు వెళ్ళకపోతేనేం? ఆ ఫంక్షన్స్‌కి చాదస్తంగా వెళ్ళకపోతేనేం? ఈ వయస్సులో మీరెళ్ళలేదని ఎవ్వరూ అనుకోరు. వెళ్ళక్కర్లేదు. మొన్ననేగా షిరిడీ అంతా తిరిగొచ్చాము. పైగా యాదగిరి కొండెక్కలేవు" అంది.

అదృష్టవశాత్తు సింగీతంగారికి అఫీషియల్ వర్క్ తగిలి హైదరాబాదుకి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ఇక వయసు పెరిగేకొద్దీ వెళ్ళడానికవదని నిశ్చయించుకుని మొండికేసి ఆయనతో ఫ్లైట్ ఎక్కేశాను. హైదరాబాదులో మావారి స్నేహితులు జర్నలిస్టు భరద్వాజ, రాంప్రసాద్ గార్ల సహాయం వలన శ్రీశైలం, యాదగిరి దర్శనం చేసుకుని వచ్చాము. యాదగిరి కొండపై కారు రాస్తా వేసినందువలన మాకేమీ ప్రయాసవలేదు. మాతో వచ్చిన పెద్ద మనుష్యులు పొద్దున్న టిఫిన్లు సహితం యింటినుంచి తెచ్చి, శ్రీశైలం, యాదగిరి దర్శనాలకి చాలా సహకరించారు.

ఇదిలా ఉండగా మే నెల 22న మా అత్తగారి తద్దినం వచ్చింది. మేము బర్కత్‌పురా మఠంలో ఏర్పాటు చేసుకుందామనుకుంటుండగా, హైదరాబాదులోనే సైనిక్‌పురిలో ఉన్న మా పద్మ, బాబు వాళ్ళింటికి వచ్చి కొన్నాళ్ళుండమన్నారు. రెండు మూడురోజులుకన్నా ఉండడానికవదని చెప్పాను. మా పద్మ వాళ్ళింటికి దగ్గరగా ఒక రాఘవేంద్రస్వామి గుడి వుందని, ఆ మఠంలో తిథి ఏర్పాటు చేస్తానని, అక్కడికే రమ్మనమని ఫోను చేసింది. మా పద్మ యింట్లో రెండుమూడురోజులు గడిపి, మా అత్తగారి తిథి ఆ మఠంలోనే పెట్టాము.

తతంగం అంతా అయింతర్వాత బ్రాహ్మణులకి, ముత్తయిదువకి తాంబూలాలు ఇవ్వాలి కదా అలాగే మా పద్మా, భర్త బాబు ఒకావిడ దగ్గరికి పిల్చుకెళ్ళి "అత్తా, మేమెప్పుడూ ఈవిడకే యిస్తాము తాంబూలం. మీరు కూడా యివ్వండి" అన్నాడు. సరేనని తాంబూలం ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను.

ఇంతలో మా వారు "కల్యాణీ! ఈవిడెవరో తెలుసా?" అనడిగారు.

"తెలీదు, ముత్తయిదువకి తాంబూలం ఇవ్వాలికదా అని ఈవిడకిస్తున్నాను" అన్నాను.

"ఈవిడెవరనుకున్నావ్. మా దేవి దొడ్డమ్మ కూతురు సీత" అన్నారు నవ్వుతూ సంతోషంగా.

నేనాశ్చర్యపోయాను. ఈవిడ హైదరాబాద్‌లో ఉంటోందని విన్నాను. పైగా 22 ఏళ్ళ క్రితం మా శకుంతల పెళ్ళికొచ్చి వెళ్ళింది. కానీ ఈవిడని నేను గుర్తుపట్టలేకపోయాను. 'అరె! ఆవిడా! సీత వదినా! సారీ అండీ! నేను మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేకపోయాను. ఎప్పుడో మా శకుంతల పెళ్ళిలో చూసినది' అన్నాను.

"చూశారా! మీ పిన్ని ప్రసాదం, ఈ తాంబూలం తీసుకునే అదృష్టం మీకెలా దక్కిందో! సమయం కలిసివస్తే యిలాగే జరుగుతుంది" అన్నాను.

మా వారితో "మీరామెను ఎలా గుర్తుపట్టారు?" అనడిగాను.

"లేదు తిథి అయినతరువాత, గుళ్ళో ప్రదక్షిణం చేస్తూ వుంటే తను ఎదురుపడింది. కాసేపు ఒకర్నొకరు చూసుకున్నాక "నువ్వు శీనువి" కదూ! అనడిగింది అన్నారు. భోజనాలయినతర్వాత గుడి ఆవరణలోనే ఉన్న తన రూముకి పిల్చుకెళ్ళి కాసేపు మాట్లాడి, నాకూ, నాతో వచ్చిన మా రమకి జాకెట్టు గుడ్డలిచ్చి పంపించింది.

ఇదిలా ఉండగా ఆమె గురించి కొంత చెప్పాలి. సీత సింగీతంకి పెద్దమ్మగారి కూతురు. లైబ్రేరియన్ కోర్సు చదివి ఢిల్లీలోని అమెరికన్ లైబ్రరీలో పనిచేసి హైదరాబాదుకి వచ్చి సెటిలయి, తనకున్న ఆస్తినంతా రాఘవేంద్రస్వామి గుడికట్టించడానికి వినియోగించింది. ఆ గుడి ఆవరణలోనే తానొక రూములో ఒంటరిగా వుంటూ, దేవుడి భజనలు పూజలు అన్నీ జరుపుతూ, తన జీవితాన్ని దేవుడికే అంకితమిస్తూ కాలం గడుపుతోంది. తాను స్వంతానికి వీసమంత ఆస్తికానీ, స్వంత ఇల్లు కానీ అట్టేపెట్టుకోలేదు.

మే నెలలో మేమున్న ఆ పదిహేనురోజులలో రెండు, మూడు రోజులు మా రఘుమ యింటికి భోజనానికి వెళ్తూ, పగలంతా వాళ్ళింట్లో గడిపాను. ఆ సమయానికి వాళ్ళ పెద్ద, రెండో అమ్మాయిలు, మనవలు, శ్రీలక్ష్మి ఆడపిల్ల పుట్టి బాలింతరాలక్కడే ఉండడం, నే వెళ్ళి కొత్తపాపనికూడా చూడ్డం జరిగాయి. మే నెలాఖరున 28రాత్రి ఫ్లైట్‌లో మద్రాసులో దిగాము. మా రమ, పూర్ణవాళ్ళు కూడా హైదరాబాదులో రెండు పెళ్ళిళ్ళకి వెళ్ళినందువలన, మేము మదరాసు చేరుకున్న ఆ రాత్రి శకుంతలా వాళ్ళింట్లో మా డిన్నరు. ఈ సందర్భంలో మా రఘుమను గురించి ఒకటి చెప్పాలి. నెల్లురులో నేనూ, మా సుశీల కర్ణాటక సంగీతం నేర్చుకుంటే మా రఘుమ తన మూడవ ఏటనే ఎదురుగా కూర్చుని తాళం వేసేది. అది చూసి మా సంగీతం మాస్టారు నందగిరి రామచంద్రరావుగారు దాన్ని మెచ్చుకునే వారు. స్కూల్లో, కాలేజీలో పాటలు పాడ్తూ డెవలప్ చేసుకుంది. ఈ మధ్య మా రఘుమ అది సంగీతం నేర్పిన ఇద్దరి శిష్యురాళ్ళతో సౌందర్యలహరి పాటలని రికార్డింగ్ చేసి సీ.డి తయారుచేసుకుంది. దాని భర్త ఏ.వి.రామకృష్ణారావుగారు దీని నిర్మాతే కాక దానికి కామెంటరీ కూడా చెప్పారు. ఇది వంద శ్లోకాలు, 50 రాగాలతో ఉన్న రాగమాలిక.

జూలై మూడవ తేదీన శ్రీలక్ష్మి కూతురుకి బారసాలయితే మళ్ళీ హైదరాబాదుకు వెళ్ళి వచ్చాము. పాప పేరు ఆశ్రిత అని పెట్టారు. మళ్ళీ ఫంక్షన్‌లో మా బంధువులందరినీ కలుసుకోవడం జరిగింది. ఇలా మాకు ప్రయాణాలపై ప్రయాణాలు జరిగాయి.

2011వ సంవత్సరం డిసెంబరు నెల బెంగుళూరులో మా పినమామగారి ఆఖరికొడుకు పాండురంగ పెళ్ళయితే వెళ్ళి, అక్కడే శ్రీలక్ష్మి నెల తప్పితే వాళ్ళ ఇంటికెళ్ళి దాన్ని చూసి, గాంధీ బజారులో కొంచెం షాపింగు చేసుకుని, మా సుశీల కొడుకు రాజా వాళ్ళింటికెళ్ళి, వాళ్ళనికూడా చూసుకుని, చెన్నై వచ్చి చేరాము. నెల్లాళ్ళు కూడా తిరగకముందే మా పినమామగారు పోయిన వార్త వచ్చింది. చాలాకాలంగా ఆయన ఒంట్లో బాగోలేక అందరినీ కొంత గుర్తుపట్టి, కొంత గుర్తుపట్టక ఉంటుండేవారు. కొడుకు పాండు పెళ్ళికి మేము వెళ్ళినపుడు కూడా బాగానే ఉన్నారు. పైగా 2010 మార్చి నెలలో మా గోల్డెన్ జూబ్లీకి కారేసుకుని పెద్దకొడుకు సుదర్శన్ ఆయనని పిల్చుకుని వచ్చాడు. మేమెవ్వరం ఎదురు చూడలేదు, ఆ పెద్దాయన శ్రమ తీసుకుని వస్తారని. అయినా, మా అత్తగారు, కొడుకులు, కోడళ్ళు అందరూ వచ్చారు. ఇద్దరు కొడుకులు కుటుంబాలు చెన్నైలోనే ఉన్నారు. మార్చిలో మా ఫంక్షన్‌కి వచ్చి మమ్మల్ని ఆశీర్వదించారు. డిసెంబరు నెలలో కొడుకు పెళ్ళి చేసాడి. జనవరి 5వ తేదీన ఆయన మరణ వార్త విన్నాము. పోయే నాటికి ఆయన వయసు 90దాటింది. ఆయన పేరు సింగీతం వెంకటరమణరావుగారు. రిటైర్డ్ హెడ్‌మాస్టర్, చాలాకాలం నెల్లూరులో ఉండి కొంత పెద్దతనం వచ్చిన తర్వాత పెద్ద కొడుకు బెంగుళూరులో ఉంటే అక్కడకు వెళ్ళి సెటిల్ అయ్యారు. ఆయన మా వారికి స్వయాన పినతండ్రి. నేనూ, మావారు ఆయిన పోయిన దినవారాలకి కారులో బెంగుళూరుకి వెళ్ళివచ్చాము.

మా మనుమడి ఉపనయనం అయిన సంవత్సరం మొదట శ్రావణ పూర్ణిమ 2011 జంధ్యాల పౌర్ణమి, మా అల్లుడు కార్తీక్ తిరుచ్చిలో ఉండడం, మా సుధ అత్తమామలు అమెరికాకి వెళ్ళడం వలన మొదటి annual ఉపనయన ఫంక్షన్, హోమం, శాస్త్రుల వారిని రప్పించి వాడికి కొత్త జంధ్యం వేయించడం. సుధ వాళ్ళత్తగారి సలహా ప్రకారం మా యింట్లో ఏర్పాటు చేయించింది. నన్నూ, మా వారిని పీటల మీద కూర్చునేలా చేసింది. చూశారా! మేం చేసుకున్న పుణ్యం. దౌహిత్రుడికి చేసే భాగ్యం కలిగింది. వాళ్ళెవరూ ఊళ్ళో లేనందున. మా యిద్దరి ఆనందం విషయం నేను చెప్పక్కర్లేదనుకుంటా. సుధ, సత్యభామని, వాళ్ళబ్బాయి అశ్విన్ కుమార్ని రమ్మంటే వాళ్ళూ వచ్చారు.

మా వారికి మళ్ళీ సినిమాలో వేషం వేసే ఛాన్సు వచ్చింది. కొత్తప్రొడ్యూసరు, నిర్మాణంలో, దర్శకత్వంలో అనుభవం ఉన్న ఒక కొత్త డైరెక్టర్ సారధ్యంలో ఒక పిక్చరుకి పనిచెయ్యమని దీపావళికి ముందు వాళ్ళిద్దరూ స్వయంగా వచ్చి, కథ చెప్పి స్క్రిప్టు ఇచ్చి వెళ్ళారు. మావారు ఆ స్క్రిప్టును చదివి ఒప్పుకున్నారు. ప్రొడ్యూసర్ గారి పేరు శ్రీనివాస్, డైరెక్టరు పేరు కిరణ్. దీపావళి వెళ్ళిన తర్వాత షూటింగు మొదలుపెడ్తామని చెప్పి, మరి రెండు మూడు సార్లు మదరాసుకు వచ్చి స్వయంగా కలుసుకుని వెళ్ళారు.

నవంబరు నెలాఖరులో మా వారికి ఢిల్లీనుంచి ఫోన్ వచ్చింది. Global International Film Festival వాళ్ళు మా వారికి లైఫ్ టైమ్ అఛీవ్ మెంట్ అవార్డ్ ఇస్తున్నారని, యాక్సెప్ట్ చెయ్యమని, అది Marwa studios Delhi లో జరుగుతుందని చెప్పారు ఫోనులో, దానికి సింగీతంగారికి to and pro flight charges, hospitality యిస్తామని వచ్చింది. ఈసారి మాత్రం మా కూతుళ్ళని, మనవలని కూడా పిల్చుకెళ్దామని నిశ్చయించుకున్నాము. మా పూర్ణా, రమ కొడుకు అనంత్‌ని కూడా పిల్చుకు వెళ్ళాము. ముందు నేను, మా వారు వెళ్ళాము. పిల్లలంతా వాళ్ళ సెలవురోజు చూసుకుని శని, ఆదివారాలలో కలిసివచ్చేట్టు, సోమవారం మాత్రం సెలవు పెట్టేట్టు వచ్చారు ఢిల్లీకి. అనంత్ మాత్రం ఫంక్షన్, మావారికి అవార్డు ప్రధానం 27 రాత్రిన చూసుకుని, సోమవారం తెల్లవారుఝామున ఫ్లైట్‌లో మద్రాసు వెళ్ళిపోయాడు.

ఢిల్లీలో మా నర్సింగ్, జయల కొడుకు సుధీంద్ర ఇంజనీరింగ్ పాసయి ఐదారేళ్ళుగా ఢిల్లీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. పద్మ, బాబు కొడుకు శ్రీనాథ్ కూడా ఉద్యోగరీత్యా భార్యా, పిల్లలతో ఢిల్లీలో ఉంటున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఫంక్షన్‌కు వచ్చి వెళ్ళేటప్పుడు వాళ్ళింటి నుంచి ఎయిర్‌పోర్టు దగ్గరని అనంత్‌ను వాళ్ళతో పిల్చుకెళ్ళారు. మేము మాత్రం 28 సోమవారం రాత్రి 11.30 చెన్నై చేరుకున్నాము.

ఢిల్లీలో Marwa studio Disabled children స్కూలు వుంది. Mr.Marwa ఆ స్కూలుకి విరాళం యిస్తూ, వాళ్ళ బాగోగులు చూసుకుంటున్నాడు. వాళ్ళచేత కల్చరల్స్ ప్రోగ్రాం పెట్టించాడు. ఆ చిన్నారులు చెవులు వినిపించకుండానే రికార్డెడ్ మ్యూజిక్‌కి కరెక్ట్‌గా డ్యాన్సులు చేసారు. ఫంక్షన్‌లో మా వారు మాట్లాడుతూ మా పిల్లలు మాతో ఎక్కడికీ రాలేదని పర్టిక్యులర్‌గా యిక్కడికే వచ్చారని Marwa చేస్తున్న సేవలు అమోఘమని ఉపన్యాసం యిచ్చారు. మార్వా సింగీతం కుటుంబ సభ్యులందరినీ స్టేజ్ మీదకి రమ్మన్నారు. నేనూ, శకుంతల, సుధ అతను చేస్తున్న కృషిని మెచ్చుకుంటూ మాకు తోచిన రెండు మాటలు మాట్లాడాము. నిజంగా మా అమ్మాయిలకి అది ఒక అనుభూతి.

చెన్నైలోనే డిసెంబరు నెలలో Hindu Metro వారి Literature for Life ప్రోగ్రాంలో కొంతమందితోపాటు మా వారు కూడా మాట్లాడారు. ఆ రోజు ఆయన speech highlight అయింది. ఆ సారాంశం హిందూ పేపర్‌లో హెడ్‌లైన్స్‌లో పడింది.

అక్టోబరు 6 విజయదశమి రోజున మావారి పుట్టిన రోజయింది. హోటలు కెళ్దామంటే ఆ వేళ గురువారం అయింది. నా పుట్టినరోజు అక్టోబరు 9న అయింది. ఆవేళ ఆదివారం అయింది. మా అమ్మాయిలు G.R.T.Hotelకి పిల్చుకెళ్ళి ట్రీట్ యిచ్చారు. మా సుధ కేక్ తెచ్చింది. నేనూ, మావారు యిద్దరం కలిసి కట్ చేశాము. ఇద్దరి పుట్టినరోజులు కలిసి చేస్తున్నాంగా అందుకని నేను కేక్ కట్ చెయ్యడం రెండవసారి.

డిసెంబరు నెలలో మా వారిని నెల్లూరులో ఒక ప్రోగ్రాంకి ఛీఫ్ గెస్ట్‌గా పిలిచారు. దానిని వెన్నెలకంటిగారు ఎరేంజ్ చేసారు. మావారికి వేరే కారు యిస్తామన్నారు. నెల్లూరుకి కదా అని నన్ను కూడా రమ్మన్నారు మావారు. సరేనని మా కార్లోనే వెళ్ళాము. ముందు మేము సూళ్ళూరుపేట చెంగాళమ్మ దర్శనం చేసుకుని వెళ్దామని ప్లాను. ప్రతిసారి గూడూరుకి, నెల్లూరుకి వెళ్ళినపుడు వెళ్తూ చెంగాళమ్మ దర్శనం చేసుకోవడం ఆనవాయితి. అలాగే ఆ ఊర్లోనే విజయ అనే అమ్మాయితో తెలుగు టైపు పనివుంటే కె.వి.కృష్ణయ్యతో మాట్లాడాము. సరేనని సూళ్ళూరుపేటకి గుడి దగ్గరకెళ్ళేసరికి కె.వి.కృష్ణయ్య కొడుకు డా.సాయిరాం, దేవస్థాన కమిటీ సభ్యులు మమ్మల్ని సాదరంగా ఆహ్వానించి మేళతాళాలతో కలశంతో, పురోహితుల పారాయణతో సహా మమ్మల్ని గర్భగుడిలోకి పిల్చుకు వెళ్ళారు. ఎన్నో వందలసార్లు చెంగాళమ్మ దర్శనం చేసుకున్నా, గర్భగుడిలోకి వెళ్ళడం ఇదే మొదటిసారి. నాకు ఇది కలా నిజమా అనిపించింది. ఆనందంలో కళ్ళు చెమర్చిపోయాయి. మేమేదో సింపుల్‌గా పోతుందనుకుంటే పెద్ద ఆర్భాటం అయింది. తరువాత కె.వి.కృష్ణయ్య ఇంటికి వెళ్ళాము. గుళ్ళోనూ, యింట్లోనూ కృష్ణయ్య కూతుళ్ళు, కోడలు చాలా బాగా మమ్మల్ని ఆదరించారు. విజయని, భర్తని కలుసుకుని అక్కణ్నుంచి బయలుదేరాము.

సూళ్ళూరుపేట నుంచి గూడూరుకి వెళ్ళి, అక్కడ భోజనాలు చేసుకున్నాము. ఇంతలోనే టీ.వీలో క్రింద స్క్రోలింగ్ వేసారు. సింగీతం దంపతులు చెంగాళమ్మ దర్శనం చేసుకున్నారని. భోజనం అయినతర్వాత నెల్లూరికి వెళ్ళి వెన్నెలకంటిగారు రిజర్వు చేసిన హోటల్ రూం కెళ్ళాము. సాయంత్రం ఫంక్షన్‌కెళ్ళి ఆ రాత్రి హోటల్లో భోంచేసి రాత్రి పడుకుని మర్నాడు టిఫిన్ హోటల్‌లో తిని చెన్నైకి బయలుదేరాము. వెన్నెలకంటి గారిని మాతోనే రమ్మన్నారు మావారు. ఆయన అలాగే మాతోనే చెన్నై వచ్చేశారు.

(ముగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments